

Broj: 02-218-1/11

Datum: 22.12.2011. godine

SAOPŠTENJE ZA JAVNOST

Agencija za osiguranje Republike Srpske se već određeno vrijeme bavi problemom rada tzv. „odštetnih centara“, koji na tržištu pružaju usluge u pitanjima ostvarivanja prava iz ugovora o osiguranju od autoodgovornosti. Građanima se savjetuje, u slučaju da su oštećeni u saobraćajnim nezgodama, da se sa zahtjevom za naknadu štete obraćaju neposredno društvima za osiguranje kod kojih su osigurana lica, počinioci štete.

Građani treba da znaju da, shodno odredbama člana 941. Zakona o obligacionim odnosima, u slučaju osiguranja od odgovornosti, treća oštećena lica, iako nisu ugovorne strane u takvim ugovorima, imaju sopstveno i neposredno pravo na naknadu štete prema društvu za osiguranje. To znači, da oštećeno lice, umjesto da direktnom tužbom, sudskim putem, zahtijeva nadoknadu štete od lica koje mu je štetu prouzrokovalo, ima zakonsko pravo da se za naknadu štete obrati neposredno društvu za osiguranje, kod kojeg je počinilac štete osigurao svoju odgovornost. Svako društvo za osiguranje je dužno da treće oštećeno lice uputi u njegova prava, da mu stavi na raspolaganje potrebnu dokumentaciju za podnošenje odštetnog zahtjeva i da, u vansudskom, mirnom postupku, u zakonom propisanim rokovima, riješi odštetni zahtjev.

Ukoliko ne budu zadovoljni odlukom društva za osiguranje, oštećeni mogu da ostvare svoja prava u sudskom postupku. Ali i prije nego što se odluče da tuže društvo za osiguranje, građani se mogu obratiti Ombudsmanu u osiguranju, koji je ustanovljen u okviru Agencije za osiguranje Republike Srpske, radi vansudskog rješavanja spora sa društvom za osiguranje.

Postupak vansudskog rješavanja odštetnih zahtjeva u društvu za osiguranje i postupak vansudskog rješavanja spora iz odštetnih zahtjeva pred Ombudsmanom u osiguranju, za građane su besplatni.

Angažovanjem „odštetnih centara“ u vansudskom postupku, oštećeni građani praktično sami doprinose povećanju svojih troškova, jer društvo za osiguranje nema zakonsku obavezu nadoknade troškova zastupanja trećih oštećenih lica. S obzirom na navedeno, ti troškovi se, u vansudskom postupku, naplaćuju iz iznosa ostvarene naknade štete.

Ugovori koje zaključuju građani sa tzv. „odštetnim centrima“ sadrže mnogobrojne protupravne odredbe, uključujući i odredbe kojima se, pod prijetnjom ugovornih kazni, građani obavezuju da se odreknu svojih zakonskih prava. Kada se obraćaju oštećenima, „odštetni centri“, često nude i obećavaju više od štete. Za ovakva obećanja nema zakonskog osnova jer se, na ime odštete, ne može ostvariti naknada veća od same štete, odnosno drugim riječima, na šteti se ne može zaraditi.

Takođe, nema potrebe, da se odštetni zahtjevi podnose odmah nakon saobraćajne nezgode. Rok od tri dana za prijavljivanje osiguranog slučaja svom osiguravaču ima osiguranik, odnosno lice odgovorno za štetu, što se ne odnosi na treća oštećena lica. Pravo trećih oštećenih lica na podnošenje odštetnog zahtjeva zastarijeva tek istekom roka od 3 godine od dana kada se desila nezgoda, odnosno kada je šteta nastala. U tom periodu, oštećeni imaju vremena da se informišu o svojim pravima, da se eventualno završi liječenje, ukoliko je došlo do tjelesnih povreda, te da se odštetni zahtjevi uredno dokumentuju.

Direktor
Agencije,

Božana Šljivar, s.r.